

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

IX. évfolyam 11. szám

2009. december

„minden termőt megtisztít, hogy többet teremjen” (Jn 15, 2b)

A tavalyi nagyböjti bűnbánati liturgia és a Szent Erzsébet lelki nap tapasztalatai alapján az idén rendszeressé tesszük a szentségimádással egybekötött gyónási alkalmakat, amelyeket kiengesztelődési estéknek neveztünk el. Ezeken az estéken, **minden hónap utolsó szombatján 17 órától**, a templomban, a mi Urunk várja a megtisztulni, megújulni, belőle erőt meríteni vágyókat. Minden kiengesztelődési este rövid bűnbánati liturgiával kezdődik. Szeretnénk őszintén bánni a bűneinket, ehhez ad segítséget a rövid elmélkedésből és kiengesztelődési litániából álló bűnbánati liturgia. Ez után az Oltáriszentséget az oltárra helyezzük és megkezdődik a csendes szentségimádás, amely alatt lehetőség lesz szentgyónás végzésére. Az első órában taizei énekek és csend váltogatják egymást. Szeretnénk ezekkel az elmélkedtető énekekkel együtt imádkozni, majd a csendben egyénileg folytatni a bensőséges imát, a jelen lévő Úrra figyelmet. Ezeken az estéken örülhetünk egymásnak, hogy lám ő is itt van, őt is ide hozta a Lélek, ő is meg akar tisztulni, növekedni, fejlődni akar az istengyermeki életben. Imádkozhatunk egymásért, például azért a testvérünkért, aki éppen a szentgyónását végzi vagy azokért, akik nem jöttek el, pedig talán szükségük lenne rá. S végül hálát adhatunk a számunkra és a másoknak juttatott kegyelmekért, az újrakezdés lehetőségéért. A csendes szentségimádás és a gyóntatás addig tart, amíg vannak gyónók. Várjuk azok jelentkezését, akik az első órában szívesen részt vállalnak a taizei énekek megszólaltatásában vagy hangszeres kíséretében. Jelentkezni Helembai Erzsébet kórusvezetőnél lehet (tel.: +36-30-5217932). Akinek gondot jelent a közlekedés a templomig, kérem, jelezze Lukács Péter diakónusnak (tel.: +36-30-4744549). **Az első kiengesztelődési estét január 30-án, szombaton 17 órától tartjuk.**

Zsolt atya

„Ti tanúi vagtok ezeknek" (Lk 24,48)

Január 17. és 24. között tartják a nemzetközi imahetet a keresztények egységéért. Lukács evangéliumának „Ti tanúi vagtok ezeknek" (Lk 24,48) mondata ihlette az imanyolcad témáját, melyet a Keresztény Egység Elősegítésének Pápai Tanácsa, valamint az Egyházak Ökumenikus Tanácsának Hit és Rend Bizottsága határozott meg.

A bizottságok által megfogalmazott dokumentum arra buzdít, hogy emelkedjünk felül az evangélium hirdetése és az ökumenikus párbeszéd között fennálló múltbeli ellentétben. Nem mindenki számára kapcsolódik össze a missziós tevékenység a keresztények egységének vágyával. Földünk egyes területein éppen a különböző felekezetű keresztény misszionáriusok egyidejű jelenléte okozta a legnagyobb nehézséget az elmúlt évtizedek párbeszédében, ugyanis a hithirdetőket mintegy konkurenciának tekintették – olvasható a nyilatkozat bevezetőjében.

Keresztységünk által egy test tagjai vagyunk, és arra kaptunk meghívást, hogy szeretetközösségben éljünk. Isten Jézusban egymás testvéreivé tett minket, erről kell tanúskodnunk. A keresztények egységének előmozdításának legjobb módja, ha széthúzás nélkül hirdetjük Krisztust.

A keresztények egységéért meghirdetett imahét előkészítő dokumentumát a skóciai keresztény egyházak vezetőire bízta, a száz évvel ezelőtt tartott edinburghi missziós konferencia emlékére. 1910-ben a konferenciára a protestáns és az anglikán missziós közösségek, valamint az ortodox egyház is elküldte képviselőit; amelyet az újkori ökumenikus mozgalom nyitányának nevezünk. „Az egység és a közös tanúságtétel igényének 100 év elteltével is van érvényes üzenete. A szekularizált, a technika és a gazdaság által uralt világban a hiteles krisztusi tanú megjelenése a misszióknak legfontosabb feltétele. Kívánjuk, hogy az Imahét imádságai, a tanúk testvéri találkozásai ebben erősítsék a résztvevőket.

„Ti tanúi vagtok ezeknek" (Lk 24,48) mondja Jézus tanítványainak, amikor azok értetlenkedve, ámulva és hitetlenkedve fogadják megjelenését a feltámadás után. A mondat kijelentő és egyszerűnek tűnik. Tartalma azonban a keresztény élet és lelkiesség egyik legsúlyosabb velejárója. A tanítvány egyben tanú. Nem egyszerűen új

törvényt és új értékrendet vagy életformát tanult a Mestertől, amit tovább kell adnia, hanem személyes tanúja annak, hogy a Mester maga az Isten Fia, akinek „adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28,18).

Ezzel a hatalommal adta át magát a szenvedésnek, adta magát a keresztre, járta meg a poklokat, támadt fel a halottak közül és ezzel a hatalommal ül újra a mennyben az Atya jobbján. A tanítványból, amikor mindez személyes élményévé válik, tanú lesz. Tanú a tanúság minden kötelezettségével, felelősségével és szenvedésével. Természetesen a tanúság minden örömével is, hiszen jó hírt vinni örömteljes dolog még akkor is, ha olykor megpróbáltatással jár. A magyar nyelvben használatos mártíromság sokak számára már csak a szenvedésre, esetleg a teljes önfeláldozásra utal. Krisztus népe azonban ezt a tanúságtételt kapja feladatul. Lukács evangéliumában kijelentésként, ténymegállapításként jelenik meg ez. Véletlenül sem kérdés, nem is jövőre utaló perspektíva vagy parancs, hanem megállapítás. Ezt a tanítvány csak tudomásul veheti és betöltheti.

Ha alternatívára gondol, ha kompromisszumok mérlegelésére adja a fejét, magát a tanítványi létét kockáztatja. Nem kis dolog tanúnak lenni. A tanúvallomás sokszor perdöntő. A tanúvallomáson az élet vagy a halál múlhat. Ugyanakkor a tanúvallomások hitelessége nem magától értetődő. A tanú élete hitelesíti a tanúságtételt, az igaztalan tanú vádlottá válik. Az egymásnak ellentmondó tanúvallomások pedig egymást és önmagukat kérdőjelezik meg. Az Egyetemes Imahét szentírási jelmondata arra is hív bennünket, hogy egybehangzó bizonyoságtételünkkel teljes gazdagságában, meggyőzően és megnyerően tudjuk hirdetni Krisztus győzelmét és az abból ránk vonatkozó örömhírt. Maga az Üdvözítő kéri az Atyát tanítványaiért imádkozva: „Legyenek mindnyájan egy..., hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17,21). – olvasható az imahét idei kiadványának előszavában, amelyet Erdő Péter bíboros és D. Szebik Imre nyugalmazott evangélikus püspök írt.

Források: Magyar Kurír; Magyarországi Tanácsának honlapja (www.meot.hu)

Egyházak Ökumenikus

Mik a szentelmények?

Az Egyház a szentségeken kívül más szent jeleket is használ. Például Szent Balázs napján gyertyával ad áldást, hamvazószerdán hamut szentel és azzal jelöli meg a hívőket; gyertyaszentelőkor szentelt gyertyát oszt; vagy, ahogy két héttel ezelőtt Vízkeresztkor tapasztalhattuk, vizet szentel, amelyet azután különböző alkalmakkor használunk, pl. a templomba lépve szenteltvízbe mártjuk kezünket, és úgy vetünk keresztet. De ezeken kívül az Egyház az élet legkülönbözőbb területein is alkalmaz áldásokat.

Sokfelé elterjedt pl. a szép szokás, hogy a pap évente lakást szentel (vagy legalábbis az új lakást, új házat megszenteli); egyes vidékeken húsvétkor ételt szentelnek. Ismeretes még jegyesek, édesanyák, gyermekek megáldása; vagy különböző használati tárgyaké, dolgoké: pl. templomé, harangé, autóé, olvasóé, vetésé vagy terményeké. Hagyományosan kizárólag vízkereszt napján végezték, a víz, az arany, tömjén és mirha, valamint a

felirathoz szükséges kréta megáldásával együtt. Ilyenkor a házakat meg is tömjéneztek. A szentelt krétával az ajtófélfára fölirták a ma is megszokott feliratot (20+C+M+B+10), de eredetileg ezek a betűk nem a háromkirályok nevét fedték, hanem egy áldás szavainak kezdőbetűi voltak: Christus Mansionem Benedicat (Krisztus áldja meg a hajlékot). A házszentelés nem egyszerű népszokás, ahogyan azt sokan gondolják, hanem keresztény hitünkről való tanúságtétel. Áldás forrása, hétköznapjaink, állandó életterünk megszentelése, amennyiben tudatosan éljük meg.

Ezek az áldások, illetve a megáldott tárgyak a szentelmények. A szentelmények az Egyház ama hitének kifejezései, hogy Isten gondviselő szeretete az élet minden körülménye között jelen van. Másrészt a jelek az imádságnak és kérésnek is formái. Nem úgy adják a Szentlélek kegyelmét, mint a szentségek, hanem az Egyház imádságának segítségével előkészítik a lelket a kegyelem befogadására és segítenek azzal együttműködni. Ez az egyháziasság a jelszerűséggel együtt kiemeli a szentelményeket a pusztán kérő imádságok sorából és külön helyet, értéket és sajátos funkciót ad

nekik. Abban a meggyőződésben használjuk azokat, hogy az imádságos hittel alkalmazott jelek (áldások) megszentelik az élet különböző körülményeit.

A szentelmények tehát hasonlítanak a szentségekhez:

Nemcsak jelzik a lelki hatást, hanem az Egyház könyörgésének erejével meg is szerzik azt.

A szentelmények is az Egyház közösségi jelei (akkor is, ha koronként vagy kultúránként változóak lehetnek), ezért papok vagy egyházi megbízatással rendelkező világiak szolgáltatathatják ki azokat.

A szentelmények viszont mégis különböznek a szentségektől:

A szentségeket Krisztus alapította, míg a szentelményeket az egyházi közösség hozza létre.

A szentségeket Krisztus alapító akarata teszi hatékonyá – a szentelményeket az Egyház imája.

A szentségek lényegileg egyformák az egész Katolikus Egyházban, a szentelmények koronként és országonként változóak lehetnek.

A szentelmények megfelelhetnek egy adott kor vagy terület kultúrájának, történetének és sajátos szükségleteinek. A szentelmények imádságból, a kereszt jeléből vagy más jelekből állnak. Mindig tartalmazznak imádságot, amit gyakran meghatározott jel kísér (kézrátétel, kereszt jele, meghintés szenteltvízzel). Jelentős helyet foglalnak el a szentelmények között a megáldások és a különféle szentelések: almaszentelés, gyümölcsszentelés, kenyérszentelés, ételszentelés, Szent János áldása(borszentelés), házszentelés, balázsáldás.

A Vízkereszthez kapcsolódó szentelmények a 15. század táján keletkeztek, amikor is nagy hatást tulajdonítottak nekik: a nyavalyától a fogfájásig minden betegségre jók voltak, utazáson megóvtak az eltévedéstől és a rablóktól, szúrás, ütés és mérge, sőt házősszeomlás ellen is hathatós védelemnek tekintették őket. A karácsony és vízkereszt közötti éjszakákon különösen sokat tömjéneztek a gonosz szellemek elűzésére.

Nagyon fontos azonban elkerülni minden babonás visszaélést, mert a keresztény hit nem tulajdonít varázserőt a szentelt tárgyaknak. A szenteltvíz is annyiban közvetíti Isten segítő kegyelmét, amennyiben Istenbe vetett élő hittel használják, imádsággal egybefűzve és az egyház szándéka szerint.

Használata kifejezi hálánkat a keresztségben kapott istengyermekségért és a megtisztulás, az újjászületés, az Isteni oltalom iránti vágyunkat.

Február elején, Szt. *Balázs* napján (febr. 3.) részesülhetünk a balázsáldásban, régebben X, ma Y alakban összekötött gyertyával adott áldás „torokbetegség és minden más baj” ellen. Szent Balázst Keleten már a 6. századtól a torokbaj ellen védő szentként tisztelték, s gyertyát ajánlottak föl gyógyulásukért. A 12. században tűntek föl a torokbaj ellen védő (áldó) könyörgések. Magyarországon a 16. századtól ismerjük a gyertyaáldást és a balázsáldás könyörgését.

Források: Katolikus lexikon; Tomka Ferenc: Találkozás a kereszténységgel

SZERETETSZOLGÁLAT

„*Velem tettétek*” Mt 25, 40

KÖSZÖNET

Szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik „egy doboznyi szeretet” csomagjukkal a város nehéz helyzetű családjainak örömet okoztak Urunk születése ünnepén. Továbbá köszönjük azoknak, aki bármilyen módon hozzájárultak a Magányosok Karácsonya ünnepéhez! Isten áldja meg őket nagylelkűségükért!

Szeretnénk köszönetet mondani Regenye Zoltán hangmérnök úrnak, hogy a Karácsony előtti napokban időt és fáradságot nem sajnálva beállította a hangerősítő rendszerünket, ezzel a templom minden részében jól hallhatóvá tette már az ünnepek alatt is a szentmiséket. Áldja meg a Mindenható őt, és a családját!

A Teremtő Lélek újság júniusi számában kértük a testvéreket, hogy imádkozzunk együtt azért a néhány hónapos kisfiúért, akit akkoriban kereszteltünk és rögtön a keresztelő után illettük a szent kenettel (betegek kenetével).

Az édesanyja felhívott minket közvetlen Karácsony előtt, hogy megossza velünk ezt az örömét. Most az Ő és az egész családja nevében hálásan megköszönjük mindenkinek kislia gyógyulásáért felajánlott imáját, lemondását! Az orvosok szerint a kis Dániel már kilencven százalékban gyógyult, és ha így halad, akkor néhány hónap múlva teljesen egészséges lehet. Íme egy újabb tanúbizonysága annak, hogy a mi Urunknak semmi sem lehetetlen, és hogy mennyire jelen van az életünkben segítségével, gyógyító erejével. **Dicsőítsük mennyei Atyánkat jóságáért és kérjük tőle a kisfiú teljes gyógyulását!** Kérjük az ő áldását a kis Dániel, a szülei és a három testvére életére!

Részlet Dániel édesanyja leveléből: „Amíg a születésekor egy kb. 5x5x4 cm-es gombóc volt Dani pocakjában a mellékvesénél, és áttétek a májon és a lépen, addig a decemberi kontrollon a mellékvesénél és a lépen már SEMMIT SEM tudtak kimutatni (több kontrollal és a legrészletesebb vizsgálatokkal sem) és a májon is alig látható valami. Bízunk benne, hogy a javulás folytatódik, és hamarosan teljesen rendben lesz. Dani nagyon-nagyon szépen fejlődik, növeget és ügyesedik; teljesen egy átlagos baba tempójában, a betegség semmiben nem vetette vissza. Sőt, van, amiben időarányosan sokkal ügyesebb, mint anno a nagy testvérei voltak (pl. Dani már 7,5 hónaposan felállt). Derűs, nyugodt baba, nagyon sok örömmünk telik benne - nekünk, szülőknél és a testvéreinek is -, boldoggá teszi az egész családot.”

ÉLŐ IGE

„Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.” Gal 2,20

VIZES ZOKNI

Megkezdődött az első hó olvadása, a latyakban lépkedve közeledtünk az iskola felé. Szokás szerint bekísértem fiamat, elbúcsúztunk egymástól és már bandukoltam is visszafelé az út mentén parkoló

autóhoz. Ekkor vettem észre, hogy a vízállóknak vélt bakancsom beázott, és a zoknim a talpamon átnedvesedett. Ez talán viccesen hangzik, de aznap reggel olyan komor és szomorkás volt a hangulatom, hogy az első reakcióm az volt, NAGYON megsajnáltam magam és azt szerettem volna, ha mások is nagyon sajnálnak! Igen, gondoltam, amint az autóhoz érek, rögtön elmondom a feleségemnek, aki az autóban vár rám. Biztos voltam az eredményben, hogy majd nagyon sajnálkozni fog, hiszen a munkahelyemre kell, hogy elvigyen most egyenesen, és bár a cipőmet a munkahelyen le tudom cserélni, de a vizes zoknimat nem. Persze azt is tudtam, hogy majd aggódik is miattam egész nap, hogy fel ne fázzak. Amint az autóhoz közeledtem egyszer csak „bevillant”, hogy most az lenne a szeretet, ha az egészről nem szólnék neki semmit. Ha eltitkolnám előle, hogy van ez a dolog, ami nekem most kényelmetlenséget okoz. Érdekes módon ebben az esetben is elég volt meglátnom ezt a „lehetőséget” a szeretetre, hogy azonnal döntsek mellette. (Azt hiszem, itt segít be mindig a kegyelem!) Igen így akarok tenni... és már örültem is magamban, hogy nem terhelnem őt a bajommal úgy teszek, mintha semmi sem történt volna. Ez a kis szeretetgesztus kiemelt a búskomorságomból. Vizes zoknival, de boldogan mentem aznap dolgozni. Dicsőség és hála az Úrnak!

Lukács Péter

Mire van szükség részünkről, hogy gyakorolhassuk a szentségimádást?

Csendre: „Isten a szív csendjében beszél. Isten a csend barátja, és nekünk hallgatnunk kell őt, mert nem a mi szavaink számítanak, hanem az, amit ő mond nekünk.” (Teréz Anya) Meg kell tanulnunk lecsendesíteni a szívünket Isten jelenlétében annyira, hogy hallhatóvá váljon a Szeretet hangja. Azok, akik már megpróbáltak csendben „semmit tenni”, elcsendesedni, azok tudják, egyáltalán nem könnyű feladat. Párbeszéd, igazi kommunikáció akkor születik meg, ha meghallgatjuk, és meghalljuk a másikat. Ekkor tudjuk befogadni Őt. Sajnos még a beszélgetések közben is gyakran csak azon törjük a fejünket, hogy milyen kész válaszunk vagy véleményünk van a hallottakra, és nem halljuk meg a másik mondandóját.

A **csend** a szentségimádás egyik legfontosabb része. Nem volt könnyű elfogadtatni a testvérekkel, hogy nem az Oltáriszentség jelenlétében

elvégzett engesztelő imaóráról van szó, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy kitöltjük az időt imákkal és énekekkel. Letudunk egy programot, elvégzünk egy imaórát. A személyes találkozáshoz el kell csendesedni. Fontos megteremteni ehhez a csend külső feltételeit is. Amikor hangosan imádkozunk könnyen, „versenyezni” kezdünk: ki tud szebben imádkozni, esetleg tud szebb imát, éneket találni. Fontos az engesztelő imaóra is, de még fontosabb, hogy meghallgassuk és meghalljuk, mit mond nekünk itt és most az eukarisztiában valóságosan jelenlévő Szentháromság. Ő szeretne minket is magához édesgetni a szeretet puha kötelékeivel.

Csodálatos ajándék, amikor Isten elkezd beszélni. Ő nem süketnéma, miként azt sokan gondolják róla. Hallja, amit mondunk, és van személyes mondanivalója az életünkre is. Az Atyánál jobban senki nem szeret bennünket. Mi az Atya gyermekei vagyunk. Az Atyának pedig van mondanivalója szeretett gyermekei számára. Nemcsak nekünk, a gyerekeknek kell beszélni, és elmondani mindent a Mennyei Atyának, fordítva is igaz: le kell csendesíteni a szívünket, hogy meghalljuk, mi a véleménye rólunk, hogyan látja az életünket.

A Fiúnál jobban senki nem szeret minket. Jézus meghalt értünk szeretetből, és naponta odaadja magát nekünk az eukarisztiában, eljutva a legteltesebb egyesülésig. Van mondanivalója számunkra. Nem kell hozzá exaltáció, rendkívüli lelkiállapot, misztikus élmény, hanem csak a szeretet és a szív csendje, hogy hallhatóvá váljon: milyenek látja kapcsolatainkat, időfelhasználásunkat, ambícióinkat, hogyan látja szenvedéseinket, sikereinket, hétköznapi életünket.

A Szentléleknél jobban senki nem szeret bennünket. A Szeretet közölni akarja magát azokkal, akiket szeret. A Szentlélek által - aki szüntelenül imádkozik a szívünkben - hallhatóvá válik a Szeretet hangja. Fontos figyelni, hallgatni, és meghallgatni, mit mond rólunk a Lélek, mit mond nekünk a Lélek. Varga László atya írása alapján

Kérni vagy elengedni?

Egyetlen egy ember sincs ezen a Földön, aki az Üdvösségen kívül ne vágyott volna valami másra is a földi életben, ami az ő érzése szerint a boldogságot jelentené neki. Amit, ha megkap, akkor már itt a Földön a Mennyben érzi magát.

De kinek milyen vágyai vannak? Pénz? Siker? Egzisztenciális megbecsültség? Az, hogy lehetőleg minél több egzotikus tájra el tudjon

utazni, vagy akárcsak Európát sikerüljön bejárnia? Vagy mindez együttvéve?

Igen, dönthetünk úgy, hogy nekem az anyagi siker, nagy utazások és a csillogás, illetve bármilyen fajta népszerűség minden másnál fontosabb. Egy luxusvilla, egy új, márkás autó, vagy az év legnagyobb üzlete.

Aki elég sokat gürcöl ezekért és ügyesen használja ki a kínálkozó alkalmakat, az akár az összeget is megkaphatja.

Csak közben épp a legfontosabbat veszíti el...

Mert lehet valakinek akármennyi pénze, akármekkora befolyása, esetleg akárhány olyan ellenkező nemű személy az életében, akit sikerült meghódítania, mégis egyre erősebb benne az érzés, hogy valami nagyon hiányzik az ő életéből. Az ilyen embernek az egész világ sem lenne elég. És mégsem boldog. Romokban hever a magánélete. A hiány miatt különböző pótszerekhez (alkohol, gyógyszer, drog) nyúl, de ezekkel csak tovább ront saját helyzetén.

Isten hiányzik az életéből.

Van azonban egy másik véglet is, amire sokkal kevésbé figyelünk, és amelynek oka végső soron a kicsinyhitűség. Ez a bizonyos véglet nagyjából így foglalható össze egyetlen mondatban: "Nekem mindenről le kell mondanom, amíg e Földön élek, majd ha eleget szenvedtem, majd halálom után, a Mennyországban úgy is megkapom azokat."

Az ilyen, szélsőségesen aszketikus nézet éppen olyan káros, mint a telhetetlen vágyak hajszolása mások rovására.

Igaz, hogy nagyon sok mindenről le kell tudnunk mondani, nagyon sok mindent el kell engednünk. Minden ilyen lemondás mind nagyobb szabadságot eredményez, másképp fogalmazva egyre boldogabbak leszünk. Létezik azonban mindenki életében egyetlen egy dolog, ami színtiszta lelki vágy és amibe mind a tíz körmével belekapaszkodik. Már az sem számít, hogy mikor, hogyan és milyen körülmények között kapja meg, csak valósuljon meg. Ezen keresztül hallatlan mértékben ki tudna bontakozni mások épülésére és boldogságára. Semmi más nem kell neki, csak ez az egy.

Lelki vágy, ami ha teljesülne, az az illető számára maga lenne a Mennyország. Vágy, ami begyógyítaná e bizonyos dolog hiánya miatt érzett sebet és ami értelmet adna a földi életének.

Aki kéri, az minden másról lemond, de hiába telik el akármennyi idő, a szükségét szenvedő pedig hiába formálódik mind jobbra ezalatt, erről képtelen lemondani. Mert az jelenti számára az életet. Mert éppen az a Mennybe röpítené. Mert az végtelenül boldoggá tenné. De nem azért

kéri, hogy csak neki legyen jó, hanem hogy lelkiileg alkalmassá váljon másoknak is adni.

Csak az tud igazán önzetlenül, szabadon és boldogan adni, aki maga is megtapasztalta, milyen érzés megkapni azt, amire minden másnál jobban vágyott.

Az idő azonban egyre telik, a lelki seb egyre csak mélyül, az egyén pedig egyre boldogtalanabb. Már úgy érzi, nem sokáig tud lelkiileg adni. Ha nem kapja meg hamarosan az Úrtól azt a bizonyos dolgot, ha nem részesül abban a kegyelemben, összeroppan. Szíve legmélyén érzi, hogy ha nem kapja meg, nem lesz ereje másokat boldoggá tenni. Csak egy kiegyensúlyozatlan "roncs" lesz belőle. Nem akar mások terhére lenni a boldogtalanságával. Előbb-utóbb a halált is mind jobban kívánja.

Mert ÉLNI akar.

Maga sem tudja már, mennyi idő telt el azóta, mióta felébredt benne e kegyelem iránti vágy. Lelke már ezer sebből vérzik. Olyan, mint az a sebesült, vagy súlyos beteg, kinek talán már csak napjai vannak hátra. Ez a fajta nyomor annyira elviselhetetlennek tűnik, hogy már a remény is kezd megszűnni...

...abban a pillanatban azonban drámai dolog történik. Az ember, aki kér, a legeslegreménytelenebbnek tűnő helyzetben végül mégis megkapja azt, amit kitartóan kért Istentől. Éppen idejében. Kifárasztva, a "lelki mélyszegénység" állapotában, de még éppen idejében. A Megváltó tudja ugyanis a legjobban, kinek mikor van szüksége arra a kegyelemre. Az ember azonban sem az idejét, sem a módját nem tudhatja.

A csodának azonban nincs még vége ezzel: nemcsak az válik valóra, amit kérünk, hanem ezen kívül más dolgokat is kapunk, amikről egyébként könnyű szívvel lemondtunk volna. Bőségesen kapunk, megrázva és túlcorduló mértékkel.

Olyanná válunk, mint Ábrahám, akinek végül mégsem kellett feláldoznia egyetlen fiát, Izsákot. Ábrahámnak pont ez a kegyelem kellett, hogy egészen különleges eszköz legyen később az Úr kezében.

A túlcorduló kegyelem miatt érzett boldogság is mindig túlcordul. Aki ezelőtt megjárta a poklok legmélyebb bugyrait is, most úgy érzi, ő a világ legboldogabb földi halandója. A kegyelem elsöpri a reménytelenséget és átszakad a gát. Elég lett volna egy mustármag is, ehelyett azonban valami sokkal több is megadatott.

Akkor jön az a bizonyos kegyelem, amikor az, aki kéri, a lehető legjobban tud neki örülni. A nemrég ürességtől kongó szív most

csordultig tele van azzal, ami egy embernek a legfontosabb. Hatalmas, eddig nem ismert erők szabadulnak fel.

A kegyelemben részesült ember pedig most már arra vágyik, hogy ezt az ajándékot minél több olyan embernek átadja, aki éppen úgy vágyik rá, ahogy nemrég ő vágyott. Aki nemrég kért, az most abban látja a boldogságot, hogy amit kapott, két marékkal osztja szét.

Már megtapasztalta, milyen dolog kapni és most ő neki is érdeke, hogy rajta kívül mind többen megtapasztalják. De ha minden igyekezete ellenére csak egy embernek sikerül továbbadnia, már az is elég neki.

A kegyelemmel együtt Jézust is megkapja.

Aki beéri a lehető legkisebbel és azt kitartóan kéri, az nemcsak kap, hanem maga is alkalmassá válik adni. Akinek nincs, az kér, akinek viszont van, szeretné megosztani másokkal is.

Csak azt érdemes kérnünk, amire az adott pillanatban lehető legnagyobb szükségünk van, azt az egyet viszont kitartóan. Nem anyagi, hanem lelki. Minden mást el kell engednünk.

Boldogok a lélekben szegények!

Petneházy András

PROGRAMAJÁNLÓ

Február 6-án, 14 órától Családtervezés az élet középső szakaszában címmel szervezünk előadást, majd beszélgetést. Meghívott vendégeink Triczka Imréné és Kupás Anita előadásában megismerkedhetünk a természetes családtervezés módszerével is. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Családos Közösség

A Magyar Kultúra Napja alkalmából **2010. január 24-én 15 órától** Gödöllőn, a Szentháromság templomban **a XX. század Isten kereső költőit** (Ady Endre, Babits Mihály, József Attila, Pilinszky János) idézi **Eperjes Károly** színművész. Gordonkán közreműködik Négyessy Katalin. Jegyek elővételben kaphatók: a helyszínen, a Városi könyvtárban, Premontrei Szent Norbert Gimnáziumban és a Múzeum Pénztárában.

Reményik Sándor: Istenarc

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, mikép került a mélybe.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
A rárakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihúlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.

Tájékoztató az egyházi hozzájárulásról és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról

Tájékoztatjuk a testvéreket, hogy Beer Miklós püspök úr rendelkezése alapján az egyházi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1 százaléka, amely több részletben is befizethető. A befizetésre egész évben van lehetőség Necz Pálnénál a szentmisék végén, illetve telefonon egyeztetve egyéb időpontban is. (telefon: +36-30-4804956) Lehetőség van banki átutalással is rendezni az alábbi számlaszámon: Veresegyház és Vidéke Takarékszövetkezet: **66000011-11058117** 2010-től az adókedvezmény megszűnt, ezért az idei befizetésekre már nem tudunk igazolást kiadni.

Adományait előre is köszönjük!

Liturgikus gyerekmise naptárunk 2010. első félévre

- január 24. 18.00
- február 7. 9.30
- február 21. 18.00 (Nagyböjt 1. vasárnapja)
- március 7. 9.30 (Örvendezés vasárnapja)
- március 21. 18.00
- április 11. 9.30 (Irgalmasság vasárnapja)
- április 25. 18.00 (Hivatások vasárnapja)
- május 9. 9.30 (Tömegtájékoztatás világnapja)
- május 23. 18.00 (Pünkösd)
- május 30. 9.30 (Szentháromság vasárnapja)
- június 13. 18.00 (Te Deum, plébániai gyereknapi)

ESEMÉNYNAPTÁR

- Január 18. - 23.** ökumenikus imahét
Január 24. 18 óra gyermekmise
Január 30. 17 óra kiengesztelődési est a templomban
Február 6. 14.00 családtervezés előadás a Pio Otthonban
Február 7. 9.30 gyermekmise

Az ökumenikus imahét menete Veresegyházon és Erdőkertesén

Nap	Időpont	Helyszín	Prédikál
Január 18. hétfő	18 óra	katolikus templom (házigazda: Sivadó János)	Fukk Lóránt református lelkész
Január 19. kedd	18 óra	baptista imaház	Molnár Zsolt római katolikus plébános
Január 20. szerda	18 óra	evangélikus templom	Sivadó János görög katolikus parókus
Január 21. csütörtök	18 óra	katolikus templom	Albert Gábor evangélikus lelkész
Január 22. péntek	18 óra	református templom	Baranyi László baptista lelkész
Január 23. szombat	16 óra	erdőkertesi evangélikus templom	Sivadó János görög katolikus parókus

Csütörtökön Veresegyházon a katolikus templomban mi vagyunk a házigazdák. Az imaóra után agapét tartunk a Szent Pio Otthonban. Kérjük, aki teheti, hozzon süteményt! Beadható a Pio otthonba napközben vagy az imaalkalom előtt.

Az ökumenikus imaórák miatt **január 18-22-ig** (hétfőtől péntekig) az esti szentmisék **17 órakor** kezdődnek! Hétfőn és csütörtökön a szentségimádás elmarad!

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap18.30
Hétfő szentségimádás.....19.00
Csütörtök szentségimádás 19.00
Szombat.....08.00
Vasárnap08.00; 09.30; 18.00

Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétvégén 6.30-7.30-ig
(zsoltosma 6:30-tól)

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15
percben, illetve előre megbeszélte
időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTÉSEN

Szombat.....18.00
Vasárnap11.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTTYÁNBAN

Vasárnap11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második
csütörtök 17.00

Útkeresők: minden kedd 19.00

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Életige kör minden hónap 1. csütörtök
19 óra

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 1 hónappal
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a 06-30-474-4549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a 06-20-9104-509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban
előzetes megbeszélés szerint.

**A szentmise szándékok elolvashatók a falijújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.